

A Fővárosi Ítéltábla a Kummer Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Pacsay & Sándor Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Sándor Tamás Zoltán ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és a II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen sajtóhelyreigazítás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. november 2. napján kelt, 19.P.23.549/2017/9. számú ítélete ellen az I-II. rendű alperesek 11. sorszámon előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy az I. rendű alperes a helyreigazító közlemény közzétételére az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 8 napot követően, a legközelebbi lapszámban köteles.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az I. rendű alperest, hogy az általa szerkesztett ... című kétheti lap az ítélet jogerőre emelkedését követő lapszámban a sérelmezett cikkel azonos helyen és azonos betűméretben tegye közzé az alábbi közleményt: „Helyreigazítás: „A ... -i számában, az „...” címmel megjelent cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy felperes neve ... politikus a ... önkormányzatnak a tudószűrő és a tudógondozó kapcsán ...-én meghozott képviselő-testületi döntés után kezdett az ügyben aláírásgyűjtésbe. A valóság ezzel szemben az, hogy a tudószűrő és tudógondozó helyzetének megoldása érdekében felperes neve a képviselő-testületi döntésnek megszületése előtt már aláírásgyűjtésbe kezdett.” Kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 30.000 forint + áfa perköltséget, valamint az államnak a NAV felhívására 36.000 forint illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában idézte a Pp. 342. §-át, 343. § (1) bekezdését, Magyarország Alaptörvényének IX. cikkét, az Smtv. 4. §-át, 10. §-át, 12. §-át, a PK 12., 13., 14. és 15. számú állásfoglalásokat.

Rögzítette, hogy a kép alatti mondat nagy része vélemény, melyre vonatkozóan a felperes nem igényelt helyreigazítást az alperesektől, azonban a per tárgyát képező sérelmezett kijelentés, miszerint a tüdőszűrő és tüdőgondozó kapcsán a felperes a képviselő-testületi döntés meghozatala után kezdett aláírásgyűjtésbe - a felek által sem vitatottan - tényállításnak minősül.

Az alperesi védekezéssel szemben megállapította, hogy a közlés a ...-i rendkívüli képviselő-testületi ülésen meghozott, nem pedig a 2017. májusi döntésre utal. Bár 2017 májusában valóban voltak tervek arra vonatkozóan, hogy átköltöztetik, vagy felújítják a ... tüdőszűrőt, „A gépekkel együtt újul meg a Tüdőgondozó” című cikkből kitűnően a helyszín kiválasztása kapcsán felmerült problémák miatt a döntés meghozatalára ténylegesen csak ...-én került sor.

A felperes a ... idővonalán ...-án tette ki a ...-ei aláírásgyűjtésre vonatkozó meghívót, azt azonban a periratok nem támasztják alá, hogy a felperes csak a döntés meghozatalát, ... napját követően kezdeményezte volna az aláírásgyűjtést. A csatolt bizonyítékok és a tanúk vallomása is azt igazolta, hogy a ... már a ...-ei döntést megelőzően kezdeményezett aláírásgyűjtést. A ... a NAIH-tól a szükséges határozatot július elején megkapta, ezt követően július első hétvégéjén már a ... piacon aláírást gyűjtöttek, amit ezután hétvégéken, illetve szerdai napokon folytattak. Valótlan ezért az az állítás, hogy a felperes az aláírásgyűjtést csak a ...-ei döntést követően kezdeményezte.

Utalt arra is, hogy az a körülmény, miszerint az újságírónak, illetőleg a szerkesztőségnek nem volt tudomása a NAIH eljárás kezdeményezéséről, illetve a korábbi aláírásgyűjtésekről, nem mentesíti a sajtót az általa közzétett közlemény valósága tekintetében a felelősség alól. A sajtó-helyreigazítással kapcsolatos alperesi felelősség ugyanis felróhatóságtól, jó-, vagy rosszhiszeműségtől független.

Mindezekre figyelemmel az I. rendű alperest helyreigazítás közzétételére kötelezte, és a Pp. 78. §-a alapján rendelkezett a perköltség viseléséről.

Az ítélet ellen az I-II. rendű alperesek terjesztettek elő fellebbezést. Elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet akként való megváltoztatását kérték, hogy a másodfokú bíróság a következők szerint módosítsa a helyreigazítás szövegét: „A ... -i számában az „...” címmel megjelent cikkünkben valótlannul állítottuk, hogy felperes neve ... politikus a ... Önkormányzatnak a tüdőszűrő és a tüdőgondozó kapcsán ...-én meghozott képviselő-testületi döntés után kezdett az ügyben aláírásgyűjtésbe. A valóság ezzel szemben az, hogy a tüdőszűrő és tüdőgondozó helyzetének megoldása érdekében felperes neve a képviselő-testület fenti döntésének megszületése előtti napon ... napjára aláírásgyűjtést hirdetett.”

Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból azonban helytelenül következtetett arra, hogy a periratok nem támasztják alá azt, hogy a felperes csak a döntés meghozatalát követően kezdeményezte az aláírásgyűjtést.

Iratellenes az ítélet indokolása a tekintetben, hogy a felperes terjesztett elő kérelmet a NAIH-nál az adatvédelmi nyilvántartásba vétel iránt. Hivatkoztak arra, hogy a kérelmet nem a felperes, hanem a ... mint kérelmező adatkezelő, a nevében eljáró, a dokumentumból kitakart vezetéknevű ... utónevű személy útján terjesztette elő 2017. július 4. napján. Ennek megfelelően a NAIH határozatával a kérelmező adatkezelő ..., és nem a felperest vette nyilvántartásba.

Kiemelték, hogy a periratok és a tanúvallomások kizárólagosan azt támasztják alá, hogy aláírásgyűjtést a ... végzett annak aktivistáin keresztül a ...-i képviselő-testület döntése előtt. A felperes saját nevében, személyesen kizárólag ... napjára hirdetett meg aláírásgyűjtést, így ezen a

napon kerülhetett volna abba a helyzetbe, hogy ő maga aláírásgyűjtésbe kezdjen a ... tüdőgondozóért. Okszerűtlenül állapította meg ezért az elsőfokú bíróság, hogy a felperes már napját megelőzően aláírásgyűjtésbe kezdett, és okszerűtlenül kötelezte az I. rendű alperest helyreigazítás közzétételére. Megjegyezték, hogy amennyiben a bíróság a felperes ...-ai ... bejegyzését az aláírásgyűjtés megkezdéseként értékelné, úgy az ítélet rendelkező részében rögzített helyreigazítás szövege helytelen.

Utaltak arra is, hogy a perben vitatott szöveg egy képaláírás, ami jellegéből adódóan csak rövid, egyszerűsített üzenet. A képaláírás szövege összetett mondat, első része csak a testületi ülésre utal, második része a folyamatra, így a polgármester májusi döntésére, a harmadik rész pedig bírálathoz, mely szerint ... csak politikai szándékai vannak az aláírásgyűjtéssel. Az újságíró a felperes saját ... oldaláról származó, általa közzétett információkat vett alapul a képaláírás megfogalmazásakor. Ezek valóságtartalmában nem volt oka kételkedni; életszerűtlen lenne a magától az érintettől származó információk ellenőrzését elvárni a sajtó munkatársaitól. Megjegyezték, hogy a felperes csak a cikk megjelenése után hivatkozott arra, hogy hamarabb kezdte el az aláírásgyűjtést, mint ahogy azt a saját ... oldalán meghirdette.

Hivatkoztak továbbá a petíció fogalom-meghatározására és arra, hogy a felperes a 7. sorszámú beadványában maga ismerte el, hogy nem adott le egyetlen aláírást sem. Ez álláspontjuk szerint azt eredményezi, hogy a petíció nem valósult meg, vagyis a felperes részéről nem történt nyomásgyakorlás a ... tüdőszűrő és tüdőgondozó helyzetének megoldása érdekében, így az ítéletbeli helyreigazítás szövege emiatt sem felel meg a valóságnak.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására, a II. rendű alperes perköltségben való marasztalására irányult. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást teljesskörűen feltárta, a rendelkezésre álló bizonyítékokból okszerű következtetéseket levonva hozta meg ítéletét.

Kiemelte, hogy sajtó-helyreigazítási perben a sajtószerv felelőssége a közölt tények valóságáért felróhatóságtól független, objektív jellegű. Az adott esetben az ügy megítélése szempontjából nem annak van jelentősége, hogy mikor tette ki a közösségi oldalára az aláírásgyűjtésre szóló felhívást, hanem annak, hogy mikor kezdett párttársaival aláírásgyűjtésbe. Ennek idejét pedig az elsőfokú eljárás során aggálytalanul bizonyította.

Az I. rendű alperesnek a cikk megjelentetését megelőzően lett volna módja tájékozódni az ügyben, de a tőle elvárható körütekintést elmulasztotta, nem biztosított továbbá a felperesnek lehetőséget a megszólalásra, így a jogi felelősség alól nem mentesülhet.

Hangsúlyozta, az aláírásgyűjtést személyesen ő kezdeményezte, ehhez a ... csupán politikai segítséget nyújtott, és elvégezte a technikai lebonyolítást. Az ügy megítélése szempontjából annak nincs jelentősége, hogy adott-e le aláírást, kizárólag az bír relevanciával, hogy az alperesi tényközléssel ellentétben a ... Önkormányzat képviselő-testületének érdemi döntése előtt az adott témában az aláírásgyűjtést párttársaival már megkezdték.

Az I. rendű alperes valótlan tényről közölt, ami lényegtelen pontatlanságnak, a személye közvélemény általi értékelését érdemben nem befolyásoló tévedésnek nem tekinthető, a közléshez fűzött alperesi vélemény miatt sem. Ezen valótlan állítás mindenképpen helyreigazítást igényel, tekintettel arra, hogy őt olyan színben tünteti fel, mintha a közvéleményt becsapva, a saját eredményeként akart volna felmutatni egy olyan beruházást, amelyhez valójában még ötlet szintjén sem volt semmi köze.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és a levont jogi következtetéseivel teljes mértékben egyetértett, ezért az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - a Pp. 254. § (3) bekezdése szerint - helyes indokainál fogva helybenhagyta.

Kifejezetten a fellebbezéshez kötődően utal arra, hogy az okirati bizonyítékok alátámasztották, és a felperes sem vitatta az alperes azon állítását, hogy a NAIH-nál a nyilvántartásba vétel iránti kérelmet egy ... utónevű személy terjesztette elő, melynek alapján a NAIH 2017. július 6. napján kelt határozatával a ... vette nyilvántartásba, nem pedig a felperest.

Osztotta ugyanakkor a Fővárosi Ítéltábla a felperes fellebbezési ellenkérelmében kifejtett azon álláspontját, miszerint a perbeli esetben ennek nincs ügydöntő jelentősége.

A felperes ugyanis a ... politikusa. A perben meghallgatott tanúk vallomásaiból egyértelműen az volt megállapítható, hogy a felperes volt az, aki az aláírásgyűjtést kezdeményezte. Erre vonatkozóan mind **tanú1**, mind **tanú2** nyilatkozott. A tárgyaláson meghallgatott tanúk vallomásából és az okirati bizonyítékokból arra lehetett következtetni, hogy az aláírásgyűjtés megszervezésében és lebonyolításában a ... csupán közreműködött, azaz apparátusa és aktivistái révén technikai segítséget nyújtott a felperesnek, de ténylegesen az aláírásgyűjtés ötlete és kezdeményezése a felperes személyéhez volt köthető.

Nem okszerű az I-II. rendű alperesek azon hivatkozása sem, hogy ... napja előtt a ..., míg utána személyesen a felperes kezdett aláírásgyűjtésbe. Nem vitatott tény, hogy a felperes saját ... oldalán a ... napjára meghirdetett aláírásgyűjtésről szóló bejegyzést ... napján tette közzé, ugyanakkor a tanúvallomásokból kitűnően ez nem az első alkalom volt. A tanúk ellentmondás nélkül állították, hogy az aláírásgyűjtést már ...-án megkezdték, és ezután rendszeresen folytatták, még a képviselő-testületi döntés meghozatalát követően is. A felperes ...-on közzétett felhívása tehát az egyik, de nem az első aláírásgyűjtésre vonatkozott.

Szintén nem foghat helyt az alperesek azon védekezése, hogy a kezdeményezés petíciónak azért nem minősülhet, mert a felperes végül nem adott le aláírást. A képaláírás perben sérelmezett kijelentése ugyanis kizárólag az aláírások gyűjtéséről szól, a pernek nem volt tárgya, hogy az összegyűjtött aláírásokat leadták-e vagy miképpen kerültek felhasználásra. Irreleváns ezért a jelen jogvita szempontjából ezek további sorsa.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást, a releváns időpontokat helytállóan rögzítette, és azokból okszerű következtetéseket levonva kötelezte az I-II. rendű alpereseket sajtó-helyreigazítás közzétételére. A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság döntését helyes indokai alapján hagyta helyben.

Észlelte ugyanakkor a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet rendelkező részében a helyreigazítás közzétételére határidőt nem állapított meg, ezért e tekintetben a rendelkező részt akként pontosította, hogy az Smtv. 12. § (2) bekezdése alapján az I. rendű alperes a helyreigazító közlemény közzétételére az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 8 napot követően, a legközelebbi lapszámban köteles.

Az alperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, így a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp.

78. § alapján a II. rendű alperes köteles 15 napon belül a felperesnek megfizetni a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése és (5) bekezdése alapján számított másodfokú perköltséget. Az alperesek fellebbezésük benyújtásával egyidejűleg a jogorvoslati illetéket megfizették, így erről a másodfokú bíróságnak nem kellett rendelkeznie.

Budapest, 2018. január 18.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

. Fintha-Nagy Péter László s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő